

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 11Pc/15/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5618202214
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blažena Stašíková
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2020:5618202214.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok sudkyňou JUDr. Blaženou Stašíkovou v právnej veci navrhovateľa/osoby povinnej z vyživovacej povinnosti: R. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXX, XXX XX Z., právne zastúpený: JUDr. Vladimír Kašuba, PhD., advokát so sídlom Holubyho ul. č. 51, 036 01 Martin, IČO: 42 058 945, proti odporkyni/osoby oprávnenej z vyživovacej povinnosti: R. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. X. C. XXXX/X, XXX XX Z. H., zastúpená splnomocneným zástupcom: Ing. Rastislav Móres, nar. XX.X.XXXX, bytom J. S. XXX/XX, XXX XX Z. H. - A., v konaní o zrušenie vyživovacej povinnosti na plnoleté dieťa, takto

rozhodol:

- I. Súd zrušuje vyživovaciu povinnosť osoby povinnej z vyživovacej povinnosti R. F., nar. XX.XX.XXXX k osobe oprávnenej z vyživovacej povinnosti R. H., nar. XX.XX.XXXX, za obdobie od 1.10.2014 do 31.08.2015 určenú mu rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. 7C/250/2013-66 zo dňa 14.1.2014.
- II. V časti o zrušenie výživného od 15.9.2014 do 1.10.2014 súd návrh zamietá.
- III. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Návrhom doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 9.8.2018, postúpeným tunajšiemu súdu dňa 18.9.2018 ako súdu miestne príslušnému v zmysle § 154 Civilného mimosporového poriadku, ktorého zmenu súd pripustil uznesením 11Pc/15/2018-99 zo dňa 6.11.2019, právoplatným dňa 13.12.2019, sa navrhovateľ domáhal, aby súd zrušil vyživovaciu povinnosť otca R. F., nar. XX.X.XXXX k dcére R. H., nar. XX.X.XXXX, v období od 15.9.2014 do 31.8.2015.

2. Návrh odôvodnil tým, že vyživovacia povinnosť navrhovateľovi bola naposledy stanovená zvýšením výživného Okresným súdom Liptovský Mikuláš dňa 14.1.2014 pod sp. zn. 7C/250/2013-66 na 170,- eur mesačne. Odporkyňa v roku 2018 ukončila vysokoškolské štúdium a vzhľadom k tomu je schopná sama sa živiť a jeho vyživovacia povinnosť k odporkyni zanikla. Zmeneným návrhom žiadal navrhovateľ zrušenie vyživovacej povinnosti k dcére R. H., nar. XX.X.XXXX v období od 15.9.2014 do 31.8.2015 s tým, že uvedená zmena návrhu vyplýva z toho, že dcéra mu na jeho opakované dopyty odmietala poskytovať informácie o tom, či stále študuje. V dôsledku toho správania sa nedozvedel o zmene pomerov, ktoré na jej strane nastali v roku 2014, t.j. to, že sa riadne zamestnala a dosahovala príjem cca 430,- eur za mesiac. Takýto pravidelný príjem po dobu takmer celého roku odôvodňuje zrušenie vyživovacej povinnosti. Navrhované zmenené znenie rozsudku dôsledne zohľadňuje nielen hmotnoprávne ustanovenie § 78 ods. 1 Zákona o rodine, ale aj ust. § 157 CMP. Poukázal aj na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 9Co/612/2015 zo dňa 12.11.2015.

3.Súd vo veci vykonal dokazovanie listinami, výsluchom navrhovateľa a splnomocneného zástupcu odporkyne a mal za preukázaný tento stav:

4.Podľa potvrdenia Ekonomickej univerzity v Bratislave, odporkyňa bola študentkou ich univerzity v programe ekonómia a právo a to nasledovne:

1.rok 2015/2016 od 1.9.2015 do 31.8.2016

2.rok 2016/2017 od 14.9.2016 do 31.8.2017

3.rok 2017/2018 od 12.9.2017 do 21.8.2018, kedy ukončila štúdium bakalárskymi štátnymi skúškami.

5.Podľa potvrdenia Univerzity Komenského v Bratislave, právnická fakulta je odporkyňa od 17.9.2018 riadnou študentkou programu právo a ekonómia - denná forma, II. stupeň- magisterské štúdium.

6.Podľa potvrdenia Sociálnej poisťovne zo dňa 31.12.2019 odporkyňa v mesiaci 9/2014 pracovala na dohodu o brigádnickej práci študenta a od 20.10.2014 do 31.8.2015 bola zamestnaná v riadnom pracovnom pomere v spoločnosti Beauty Shop s.r.o., kde jej hrubý príjem za toto obdobie predstavoval celkom 6.468,91 eur, od 3.10.2014 do 18.10.2018 pracovala v spoločnosti CELIO SLOVAKIA s hrubým príjmom 287,83 eur.

7.Uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 7C/250/2013-66 zo dňa 14.1.2014 bol schválený zmiar, ktorým sa navrhovateľ zaviazal platiť na výživu odporkyne po 170,- eur mesačne.

8.Odporkyňa v písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 25.2.2019 uviedla, že v školskom roku 2013/2014 bola ešte študentkou 4. ročníka Gymnázia v Liptovskom Mikuláši. Gymnázium mala riadne ukončiť 30.6.2014 vykonaním maturitných skúšok. Jednu maturitnú skúšku a to konkrétne z matematiky sa jej nepodarilo úspešne absolvovať, a tak ju musela vykonať v opravnom termíne o rok, t.j. jún 2015. V septembri 2014 bola asi 2 týždne evidovaná na Úrad práce v Liptovskom Mikuláši. Od pol septembra 2014 do konca augusta 2015 bola zamestnaná (v tom čase kým čakala na maturitnú skúšku) v Beauty Shop s.r.o. Od septembra 2015 nastúpila na vysokoškolské štúdium.

9.Právny zástupca navrhovateľa zotrval na návrhu v plnom rozsahu. Podľa informácií navrhovateľa, teda osoby povinnej na plnenie vyživovacej povinnosti na plnoleté dieťa, by plnoletá mala mať už jednu vysokú školu ukončenú. Malo by to byť ukončené vysokoškolské štúdium na Ekonomickej univerzite v Bratislave, na niektorej z fakúlt tejto univerzity, pričom nemajú informáciu ani vedomosť o tom, o ktorú fakultu presne ide.

10.Navrhovateľ uviedol, že pokiaľ ide o jeho dcéru, on sa s ňou v podstate vôbec nestretáva aj napriek tomu, že z jeho strany záujem o stretnutie je. Naposledy ju videl na pojednávaní, keď sa rozhodovalo o zvýšení výživného, čo bolo asi v roku 2013. Odvtedy ju viackrát kontaktoval, hlavne telefonicky, aby sa stretli, aby vedel komu vlastne posieľa výživné a ako jeho dcéra vyzerá, napriek tomu ona mu vždy takéto stretnutie odmietla, alebo mu odpísala, že nemá na to čas. Pokiaľ ide o akékoľvek informácie o jeho dcére, v podstate sa ich dozvedal viac menej od jej mamy. Aj to, že študuje na vysokej škole, sa dozvedel od jej mamy. Vždy keď žiadal nejaký doklad o tom, aby mu buď prefotila index, alebo nejakým iným spôsobom ukázala kde študuje, čo študuje, ako študuje, tak toto mu vždy odmietla dať, resp. poslať a vždy mu iba povedala, že on je povinný platiť výživné a tým to končí, pričom on má za to, že má aj práva nielen povinnosti vo vzťahu k nej. Podľa jeho informácií po ukončení strednej školy išla študovať na vysokú školu. Má informácie o tom, že hneď po strednej škole išla študovať na vysokú školu, mala to byť ekonomická škola, ekonomická univerzita. O tom, že by mala študovať na právnickej fakulte tak, ako to súdu doložila do tohto spisu, sa dozvedel až v rámci tohto konania, keď mu bolo preposlané jej vyjadrenie, resp. doklad o takomto štúdiu.

11.Dňa 1.2.2019 právny zástupca navrhovateľa doručil súdu vyjadrenie, kde uviedol, že z potvrdenia je zrejme, že odporkyňa od 30.06.2013 do 01.09.2015 nebola študentkou vysokej školy. Teda bezprostredne po ukončení stredoškolského štúdia (v 19-tich rokoch veku) existuje medzera dvoch rokov, počas ktorých nie je zrejme, či odporkyňa pracovala, alebo bola študentkou inej vysokej školy. Napriek tomu, že dňa 21.8.2018 ukončila odporkyňa bakalárske štúdium na spomínanej fakulte EU, znova sa podľa potvrdenia o návšteve školy stala študentkou ďalšej vysokej školy - PraF UK v Bratislave. Vysokoškolské štúdium druhého stupňa (magisterské) však ide absolvovať znova od 1. ročníka. Z uvedeného je zrejme, že celé trojročné vysokoškolské štúdium I. stupňa (bakalárske) nemôže byť

považované za prípravu na budúci výkon povolania. Ide o situáciu tzv. "štúdia na štúdium", kde sa medzi nezaopatrené deti budú rátať aj tridsiatnici. Tu poukázal na nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn.: II. ÚS 2121/14.

12. Splnomocnený zástupca odporkyne uviedol, že odporkyňa nesúhlasí so zrušením výživného, nakoľko je študentkou vysokej školy, maturovala v roku 2014, ale neurobila skúšku maturitnú z matematiky, takže vlastne nemala ukončené stredoškolské štúdium, preto rok pracovala, zarobila asi 420,- eur mesačne, z toho ale bola dva mesiace na PN z dôvodu úrazu. V septembri 2015 nastúpila na vysokoškolské štúdium, jedná sa o špeciálne štúdium ekonómia - právo, kde prvé tri roky sa študuje ekonómia a dva roky sa študuje právo, momentálne je študentkou 4.ročníka. Takže po získaní bakalárskeho titulu pokračuje v magisterskom štúdiu. Pokiaľ navrhovateľ tvrdil, že nechce s ním komunikovať, tento sa o ňu nezaujímal, dokonca v súčasnosti, alebo v predchádzajúcom období chcel od nej vlas, aby zistil pomocou DNA, či je jej otec, čo ju veľmi stresuje. Poukázal na konštantnú judikatúru, ktorá hovorí, že schopnosť sám sa živiť znamená sám si uhrádzať všetky relevantné životné náklady, čo v súčasnom období nie je odporkyňa schopná. Zotrval na tom, že odporkyňa pracovala len z toho dôvodu, že nemala ešte ukončené stredoškolské vzdelanie, pretože ešte robila maturitu z matematiky, bola to len brigádnická práca, pričom ako už uviedol, nebola schopná z tohto príjmu uhrádzať všetky svoje životné náklady. Pripravovala sa na vysokoškolské štúdium, takže mal za to, že vyživovacia povinnosť v tomto smere zo strany navrhovateľa aj za toto obdobie trvala. On si myslí, že za spätné obdobie by sa výživné nemalo znižovať, pretože v tom čase aj keď odporkyňa pracovala, nepokrylo to všetky jej náklady.

Podľa § 62 Zákona o rodine ods.1, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 78 Zákona o rodine ods.1, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

13. Po vykonanom dokazovaní súd rozhodol o zrušení vyživovacej povinnosti navrhovateľa za obdobie od 1.10.2014 do 31.08.2015, keď bolo v konaní preukázané, že za toto obdobie bola odporkyňa schopná sama sa živiť. Pracovala na základe riadnej pracovnej zmluvy a jej celkový hrubý príjem v tomto období bol 6.756,74 eur, ktorá suma po úhrade príslušných odvodov a dane je dostatočná na to, aby si odporkyňa bola schopná uhrádzať svoje životné potreby. Od 1.9.2015 (ako vyplýva z potvrdenia ekonomickej univerzity) odporkyňa nastúpila na vysokoškolské štúdium a v súčasnosti je poslucháčkou 2.ročníka magisterského štúdia. Vyživovacia povinnosť navrhovateľa od 1.9.2015 až doteraz teda trvá.

14. V čase, keď odporkyňa pracovala len na základe dohody o brigádnickej práci študentov, bol návrh na zrušenie výživného nedôvodný, nakoľko takáto zárobková činnosť nezabavuje povinnú osobu platenia výživného, pokiaľ sa oprávnená osoba pripravuje na svoje budúce povolanie.

15. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 52 Civilného mimosporového poriadku, že žiadny z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Žiline prostredníctvom Okresného súdu Ružomberok, (§355 ods.1, §356 CSP) písomne v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.(§ 359 CSP)

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a)neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.